

[Grønning.]

kratiske Samvittighed, maatte det jo være dette, at Lovforslaget ikke var vidtgaende nok, for den Kløft, som bestaar mellem Landbruget og de øvrige Erhverv, udfyldes nu engang ikke ved, at man giver et Tilskud til Mælkeproduktionen paa 10 Kr. pr. Ko for indeværende Aar — det er jo det, Forslaget betyder, maaske kan det blive 11 Kr. pr. Ko, men rundt regnet antager jeg, det bliver 10 Kr. pr. Ko for indeværende Aar.

Men naar Landbrugsministerens Tale er blevet modtaget, som den er, af en velvillig Opposition, tror jeg heller ikke, det skyldes Forslaget som saadant nær saa meget som dette, at den højtærede Minister nævnte, at det kun skulde være en Indledning. Opfattet paa den Maade kan jeg ogsaa være med til at udtale min Glæde over den Tale; der blev holdt.

Enkelte ærede Medlemmer, som har Tilknnytning til Fagforeningerne, har udtalt sig om Arbejdsforholdene og Lønningsforholdene i Landbruget. Jeg vil gerne dertil sige, at det er min Opfattelse, at Fagforeningerne her i Landet er stærke nok til under alle Forhold at sikre deres Medlemmer et rundeligt Udbytte af Arbejdets Resultat; det er endogsaa muligt, at de er stærke nok til at sikre en Løn, som et Erhverv ikke kan bære. Det er muligt, at de under Indtryk af den Forskel, der er f. Eks. paa Lønningerne i København og Lønningsstandarderne ude paa Landet, kan tvinge Lønningerne paa Landet op paa en urimelig Højde, en Højde, som Landbrugsproduktionen ikke kan bære. Og hvad er saa Resultatet? Resultatet bliver da den Flugt fra Bondejorden, som allerede er i Gang, idet man kan paavise, at i de sidste 3 Aar er mindst 17 000 aktive Arbejdere drevet bort fra Bondejorden; og det er jo ikke det, man ønsker at opnaa. Jeg vil meget anbefale de ærede Medlemmer, som har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, at fordybe sig i den Sammenhæng, der er mellem Landbrugets Ejendomsskatter og Lønningernes Højde. Det er ganske klart, at der er en saadan Sammenhæng, og i Virkeligheden er den meget mere udpræget, end man paa Forhaand skulde tro.

Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Aage Fogh, som gentagne Gange har været inde paa Spørgsmaalet om Landbrugets Ejendomsskatter, at den Redegørelse for disse Skatters Højde, som det ærede Medlem har fremsat, kan jeg ikke anerkende Rigtigheden af. Forholdet er dette, at disse Ejendomsskatter i Tiden fra 1933 til 1937 er steget fra 19 Kr. pr. Hektar til 27 Kr.

pr. Hektar. Det ser i det hele taget ud til, at det ærede Medlem føler det som en Op-gave at paavise, at de 1 000 Mill. Kr., der er overvæltet paa Landbruget som en Særbeskatning, i Virkeligheden intet betyder. Jeg tror, de betyder meget mere, end det ærede Medlem vil give det Udseende af, og jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han er bekendt med den Udtalelse, som Landboforeninger og Husmandsforeninger i Frederiksborg Amt har fremsat i Begyndelsen af denne Maaned, og hvori disse Foreninger enstemmigt har fremsat det Krav, at Landbrugets Ejendomsskatter skulde fastsættes til 1 pCt. Grundskyld og 3/4 pCt. Ejendomsskyld som Maksimum, altsaa taget for alle Skatter under eet. Jeg tror, at det er et Krav, som vil have meget stor Mulighed for at faa Tilslutning i endnu større Kredse, og jeg henleder ogsaa den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa dette Krav som Landboforeninger og Husmandsforeninger i Frederiksborg Amt her har fremsat. Det ligger jo ikke saa langt fra det, som ogsaa fra anden Side er fremsat; og jeg mener i det hele taget, man kan sige, at det er et nogenlunde enstemmigt Krav inden for hele Landbruget, at Ejendomsskatterne maa bringes ned. Hvis de fortsatte Forhandlinger, som, efter hvad der er meddelt, skal føres i den kommende Sommer, maatte komme til at beskæftige sig med disse Ejendomsskatter, og hvis man kunde finde Udveje til en rimelig Reduktion af dem, tror jeg, meget vilde være naaet. Thi Forholdene er jo ikke saaledes, som man fra Regeringspartierne Side har hævdet, naar man har omtalt disse Skatter; Forholdene er helt anderledes; den Argumentation, man hører fra den Side, er meget forældet.

Man kan overhovedet ikke anvende en Argumentation, der gaar ud paa, at man skal opretholde Ejendomsskatter af en Højde som dem, vi har, paa Ejendomme, som ikke kan forrente Grundkapitalen. Hvis vi naar dertil, at de faste Værdier atter kan forrentes, ja, saa maa vi vel finde os i at bære disse Skatter, eventuelt nogle højere Skatter; men saa længe der ingen Mulighed er for at forrente de faste Værdier, kan det ikke forsvares at opretholde det Skatteniveau, vi har for Tiden.

Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Aage Fogh, om han er enig i det Krav, som Husmandsforeningen i Frederiksborg Amt har fremsat, eller om han gaar imod det, for i Virkeligheden er det en meget stor Del af de Vælgere, der har valgt det ærede Medlem ind i Folketinget, som staar bag